

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 11/16

Luksemburg, 4 lutego 2016 r.

Wyrok w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Ltd /The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs i C-34/14 Puma SE / Hauptzollamt Nürnberg

Rozporządzenie nakładające cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej niektórych rodzajów skózanego obuwia pochodzących z Chin i Wietnamu jest częściowo nieważne

Przy przyjmowaniu tego rozporządzenia Rada i Komisja nie przestrzegały określonych zasad proceduralnych

Dnia 5 października 2006 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła rozporządzenie¹ nakładające cło antydumpingowe na niektóre rodzaje skózanego obuwia przywożonego z Chin i Wietnamu do Unii Europejskiej. Stawka cła antydumpingowego została określona na 16,5% w odniesieniu do obuwia produkowanego przez spółki z siedzibą w Chinach (z wyjątkiem spółki Golden Step, w przypadku której cło antydumpingowe zostało określone na 9,7%) oraz na 10% w odniesieniu do obuwia produkowanego przez spółki z siedzibą w Wietnamie.

W 2010 r. i w 2012 r. Clark – brytyjski producent i sprzedawca detaliczny – zwrócił się do organu ds. podatków i ceł Zjednoczonego Królestwa o zwrot cła antydumpingowego, które uiścił w związku z przywozem obuwia do Unii w okresie od 1 lipca 2007 r. do 31 sierpnia 2010 r. Kwota cła, którego zwrotu Clark zażądał, wynosiła około 60 mln EUR. Spółka uzasadniła swój wniosek podnosząc, że rozporządzenie nakładające cło antydumpingowe jest nieważne. W związku z nieuwzględnieniem jego wniosku Clark złożył skargę do First-tier Tribunal (Tax Chamber) [sądu pierwszej instancji (izba podatkowa)].

W 2011 r. i 2012 r. Puma – niemieckie przedsiębiorstwo produkujące artykuły sportowe – zwróciła się do głównego urzędu celnego w Norymberdze (Niemcy) o zwrot cła antydumpingowego, które uiściła za przywóz takich samych produktów, powołując się także na nieważność rozporządzenia. Kwota cła, którego zwrotu spółka ta zażądała, wynosiła około 5,1 mln EUR. W związku z nieuwzględnieniem jej wniosku, spółka wniosła skargę do Finanzgericht München (sądu finansowego w Monachium).

Obydwa sądy wyraziły wątpliwości odnośnie do ważności rozporządzenia, a zatem postanowiły zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku **Trybunał orzekł, że rozporządzenie nakładające cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia pochodzących z Chin i Wietnamu jest częściowo nieważne.**

Trybunał najpierw przypomniał, że w przypadku dużej liczby podmiotów gospodarczych objętych dochodzeniem antydumpingowym Komisja może postanowić o ograniczeniu tego dochodzenia do rozsądnej liczby stron, wykorzystując próbki producentów-eksporterów statystycznie reprezentatywne.

Następnie Trybunał stwierdził, że prawo Unii przewiduje zasadę podstawową, zgodnie z którą określenie wartości normalnej produktu, która stanowi jeden z zasadniczych etapów ustalenia

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skózanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (DzU. L 275, s. 1).

istnienia dumpingu, powinno zwykle opierać się na cenach, jakie niezależni nabywcy muszą zapłacić w państwach wywozu w zwykłym obrocie handlowym.

W przypadku przywozu z, między innymi, Chin, Wietnamu i państw nieposiadających gospodarki rynkowej, które są członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO) w dniu wszczęcia dochodzenia antydumpingowego, wartość normalna jest określana zgodnie z zasadą podstawową, o ile na podstawie analizy właściwie uzasadnionych wniosków przedstawianych przez jednego lub wielu producentów z siedzibą w tych państwach i objętych dochodzeniem zostanie wykazane, że warunki gospodarki rynkowej przeważają w stosunku do tego producenta lub tych producentów. Zasada ta umożliwi producentom, w stosunku do których przeważają warunki gospodarki rynkowej, którzy założyli przedsiębiorstwa w danych państwach, skorzystanie ze statusu odpowiadającego raczej ich indywidualnej sytuacji niż sytuacji całego państwa, w którym mają siedziby.

Wreszcie Trybunał przypomniał, że Rada i Komisja mają obowiązek wypowiedzenia się na temat każdego złożonego przez producenta wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, także w przypadku skorzystania z techniki kontroli wyrywkowej.

W tych okolicznościach Trybunał orzekł, że **Rada i Komisja nie wypowiedziały się na temat wniosków o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, złożonych przez producentów-eksporterów chińskich i wietnamskich nieobjętych kontrolą wyrywkową, i w konsekwencji, stwierdził nieważność rozporządzenia w tym zakresie.**

Trybunał przypomniał także, że Rada i Komisja – w przypadku gdy przyjmują rozporządzenie nakładające cła antydumpingowe – mają co do zasady obowiązek określenia wysokości cła nałożonego na każdego producenta-eksportera, o którym mowa w rozporządzeniu, chyba że takie traktowanie indywidualne jest niewykonalne. W przypadku państw nieposiadających gospodarki rynkowej takie rozporządzenie ogranicza się jednak do określenia wysokości cła antydumpingowego nałożonego na szczeblu danego państwa dostawcy. Instytucje muszą jednak obliczyć indywidualne cło antydumpingowe dla producentów-eksporterów z siedzibą w państwie nieposiadającym gospodarki rynkowej, którzy na podstawie właściwie uzasadnionych wniosków wykazują, że spełniają kryteria uzasadniające indywidualne traktowanie.

W tym kontekście Trybunał stwierdził, że Rada i Komisja są co do zasady zobowiązane do rozpatrzenia skierowanych do nich wniosków o traktowanie indywidualne oraz do wypowiedzenia się na temat tych wniosków, także w przypadku skorzystania z techniki kontroli wyrywkowej.

W tym przypadku Trybunał orzekł, że **Rada i Komisja nie wypowiedziały się na temat wniosków o traktowanie indywidualne złożonych przez producentów-eksporterów chińskich i wietnamskich nieobjętych kontrolą wyrywkową i uznał w konsekwencji rozporządzenie za nieważne także w tym zakresie.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793